

РЕШЕНИЕ

№ 3517

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4344** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Н. И. Н. срещу Заповед №18-2537-08.03.2019 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-гр.С., с която на основание чл. 54, ал. 4, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, Заявление вх. № 01-393614-10.10.2018 г. на А. С. М. и приложеният към него Проект по чл. 75 от Наредба № РД-02-20- 5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри е одобрено изменение в ККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-61/27.09.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в: Нанасяне северната и източната граници на ПИ с идентификатор 68134.8553.706 в съответствие с границите на УПИ ХIII-706, кв.26 по регулационния план на м.“В.” [населено място], съотв. промяна в границите на съществуващи обекти по КККР.

Наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК, вр.чл.54, ал.2 ЗКИР, аргументирано с доводи за липса на непълнота и грешка по смисъла на §1, т.16 от ДР на ЗКИР и наличие на спор за материално право.

С писмения отговор /ПО/ по жалбата /л.10/ ответникът общо и бланкетно оспорва нейната основателност. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, релевира възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

С ПО по жалбата, заинтересованите страни /ЗС/ в съдебното производство А. С. М. и Д. Г. Т., чрез пълномощника си-адв.М., оспорват нейната основателност. Излагат, че било невярно твърдението на жалбоподателя, че материализираните на място граници-масивна ограда са поставени на това място преди повече от 60 години. Твърдят, че имотът на ЗС винаги е бил с площ от 469 кв.м. и с тази конфигурация, с която се нанася с процесното изменение.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез пълномощника си адв.П. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство.

Ответникът не изпраща процесуален представител в о.с.з.

ЗС А. С. М. и Д. Г. Т., чрез пълномощника си-адв.М. молят за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на разноските за съдебното производство. В определения от съда срок, адв.М. депозира писмени бележки, в които излага съображения за неоснователност на жалбата.

ЗС Г. С. А. се явява лично и изразява становище за основателност на жалбата /л.105/, тъй като помни имота от 70 години по този начин.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От съдържащите се в преписката и приети по делото доказателства се установява, че административното производство е започнало по Заявление вх. № 01-393614-10.10.2018 г. на А. С. М., с приложен към него проект по чл. 75 от Наредба № РД-02-20- 5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Ответникът-началникът на СлГКК-С. е изпратил Уведомление изх.№ 24-179/03.01.2019 г. по чл. 26, ал. 1 АПК, с приложена към него Скица-проект №15-4341/03.01.2019 г. КККР, до Н. И. Н. /жалбоподателя в съдебното производство/ и Д. Г. Т. и Г. С. А. /л.37-л.38 от делото/. Пратката до жалбоподателя е върната като „непотърсена“ /л.32/. В адм.преписка няма данни административният орган да е провел процедурата по чл. 61, ал. 3 АПК, действащ към този момент, отм. от 10.10.2019 г., и да е поставил уведомление на таблото за обявления, в Интернет страницата на АГКК или да го е оповестил по друг обичаен начин.

Видно от приложените и приети по делото документи за собственост и приетите заключения на вещите лица по извършените СТЕ /основна от ВЛ инж.С. Б. и допълнителна от ВЛ инж.С. К./, към момента на одобряване на КК през 2010 г. границите на ПИ с идентификатори 68134.8553.705 и 68134.8553.706 не са били означени по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР - с регламентирани трайни знаци, поставени от собственика за негова сметка и в съответствие с доказателствения документ за собственост, за което и страните не спорят от фактическа страна.

От справка с работния цифров модел на КК, ВЛ по основната СТЕ установило, че спорната граница е нанесена чрез геодезическо заснемане на трайно материализирана граница между подробни точки с №№ 63243 и 63285, отразена в КК с условен знак за

масивна ограда. При огледа на място от ВЛ по основната СТЕ- инж.Б. се потвърдило, че на място съществува трайно материализирана граница, представляваща тухлен зид върху стоманобетонна основа с височина около 2 м. ВЛ по допълнителната СТЕ-инж.К. пояснява, че между имота на жалбоподателя-ПИ с идентификатор 68134.8553.705 и на ЗС- ПИ с идентификатор 68134.8553.706 по преобладаващата част от границата няма ограда, а като такава служат стените на изградени по границата на имотите постройки, които постройки не са нанесени в КК. Постройките в имота на жалбоподателя не са завършени, а в имота на ЗС е налична тухлена постройка, служеща за склад. Ограда има само по южната част от границата на двата имота, която е с височина 2.5 метра, дължина 2.54 метра и е изпълнена с тухли. За граница между двата имота на място ВЛ по основната СТЕ е възприела задната стена на съществуващите постройки в имота на жалбоподателя /незавършени/ и в имота на ЗС. Тези стени са по права линия между източния край на северната граница на имота на ЗС и източния край на южната му граница. Измерените от ВЛ инж.К. дължини на северната и на южната граница на имота на ЗС, както и лицето на имота изцяло съответстват на отразените в действащата КК граници.

По делото са събрани и гласни доказателства, чрез разпит на 4-ма свидетели-двама, посочени от жалбоподателя и двама, посочени от ЗС А. М. и Д. Т.- за установяване на фактите: материализирана ли е на място спорната граница и от кога, съотв.местена ли е във времето /л.128-л.129/. Показанията на двете групи свидетели, са противоречиви относно вида на материализираната граница-ограда или стена на съществуващи постройки, но от показанията и на двете групи свидетели, преценени във връзка със заключенията по основната и допълнителна СТЕ, безспорно се установява, че към момента на одобряване на действащата КК през 2010 г. границата между ПИ 68134.8553.705 и 68134.8553.706 е била трайно материализирана по права линия, като в една част е представлява тухлена ограда, а друга-задната стена на съществуващи в ПИ 68134.8553.706 постройки, като именно тази граница е нанесена в КК.

Преди одобряването на КК е действал КП на пл. район „Кв. В. - Г част“, изработен през 1982 г., спрямо който проучваните имоти са нанесени в кад. лист 301 с номера и площи както следва: имотът на жалбоподателя е нанесен с пл. № 705 и съдържа 434 кв. м; имотът на ЗС А. М. и Д. Т. е нанесен с пл. № 706 и съдържа 469 кв. и. Няма данни за одобряване на този КП по реда на ППЗЕКНРБ. Същият е послужил за кадастрална основа при изработване на действащия РП на[жк], като двата плана са одобрени по реда на чл. 74, ал. 1 от ППЗТСУ със Заповед № РД-09-051/14.01.1991 г. на председателя на ВИК на ОБНС „К.“ /Прилож. №1 към заключението по основаната СТЕ/.

По отношение на спорната граница, местоположението ѝ в КК не съвпада с местоположението ѝ в предходния КП, послужил за основа на действащия РП от 1991 г. /Скица-прилож.№ 2 към заключението, съвместяваща данни от цифров модел на КП-с кафяв цвят, данни от КК от 2010 г.-с черен цвят., като несъвпадението е заштриховано плътно с жълт цвят/. Освен по местоположение, спорната граница се различава по начина на материализиране, а именно: в КП е нанесена с условен знак за паянтова ограда, т. е. нетрайно материализирана граница, а в КК е означена с условен знак за масивна ограда, т. е. трайно материализирана граница.

Действащ ПУП към момента на одобряване на КК от 2010 г. на кв. „В. е застроителният и регулационен план, одобрен със Заповед № РД-09-051/14.01.1991 г. на председателя на ВИК на ОБНС „К.. Спрямо действащия РП от 1991 г., имотът на

жалбоподателя съответства на УПИ VIII-705 от кв. 26., а имотът на ЗС, инициирала процесното изменение, съответства на УПИ XIII-706 от кв. 26.

Спрямо действащия РП от 1991 г., УПИ VIII-705 от кв.26 и УПИ XIII-706 от кв. 26 са отредени по кадастралните граници на съответните имоти с пл. №№ 705 и 706 и следователно за тях не са възникнали регулационни сметки за уреждане.

РП от 1991 г. е втора регулация на[жк]. Голяма част от имотите в кадастралната основа на този план са образувани в резултат от прилагането на първия РП на [населено място], който е одобрен с Указ № 242/10.08.1926 г. за уличната регулация и Заповед № 2594/23.08.1926 г. за дворищната регулация. /Към настоящия момент копието на РП на [населено място] от 1926 г., съхранявано в НАГ, е неизползваемо, поради разкъсване /разпадане/ на множество части. Компактно копие, макар и значително деформирано и избеляло, се съхранява в Г. при АГКК, извадка от което, в частта на кв. 26, е показана в П..№4, със следните цветови означения: улични рег. линии - с червен цвят, дворищнорегулационни линии и номера на парцели - със син цвят./

УПИ VIII-705 от кв. 26 по действащия РП от 1991 г. съответства на парцел XIII-200 от кв. 26 по отменения РП от 1926 г.

Парцел XIII-200 е създаден в резултат от изменение на утвърдения през 1926 г. РП, съгласно което парцел XI-200 от основния план е разделен на два нови парцела: XI-200, с площ 348 кв. м и XIII-200 с площ 430 кв. м. Изменението е одобрено със Заповед № 252/17.06.1981 г. на началника на УАБ при СНС.

При тези данни, ВЛ по основната СТЕ обуславя извод, че идентификацията на имота в документите за собственост на жалбоподателя - Решение от 28.04.1984 г. по гр. дело № 6962/1984 г. /л. 94/ и Нотариален акт за собственост на НИ, придобит по регулация, № 171, том IV, дело № 787/1984 г. /л. 95/- е направена спрямо предходния РП на кв. В., респективно сметките по регулация са уредени спрямо него.

Съгласно РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г. към парцел XIII-200 се придават три места от съседни имоти с обща площ 26 кв. м., която е част от площта на целия парцел в размер на 430 кв. м. /Скица № ДИ-8/24.01.1984 г., издадена от Кремиковски РНС, на която са означени придаваемите места: 5 кв. м от имот пл. № 220; 10 кв. м от имот пл. № 220а и 11 кв. м от имот без номер - път, заедно с които площта на парцела е около/прибл. 430 кв. м.- л.97 от делото/

Наличието на Нотариален акт № 171/1984 г., с който са уредени регулационните отношения за парцел XIII-200 от кв. 26, възникнали по силата на първата регулация на[жк]с РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г., е доказателство, че РП е приложен. В техническо отношение обаче, според ВЛ, вярната граница не е била отразена в КП, върху основата на който е изработен сега действащият РП от 1991 г., а оттам невярно е отразена и дворищната регулационна линия, проектирана по имотната граница.

Границата между имоти с пл. №№ 705 и 706 по КП, действащ при влизане в сила на КК, не съответства на дворищнорегулационната линия между парцели XIII-200 и VIII-220а от кв. 26, одобрена със Заповеди №№ 2594/23.08.1926 г. и 252/17.06.1981 г. и приложена след уреждане на сметките по регулация за придадените места с Нот. акт № 171/1984 г.

Западната дворищнорегулационна граница на парцел XI-200 по основния план от 1926 г. представлява права линия, респективно западните граници на образуваните от него парцели XI-200 и XIII-200, съгласно ИРП от 1981 г. представляват части от същата права линия. В КП, предхождащ КК, западните граници на имоти с пл. №№ 704 и 705,

съответстващи на парцели XI-200 и XIII-200, не съставляват обща права линия, а образуват чупка с размер около 2.30 м по общата им граница. /П..№ 2 към заключението, на което със зелен цвят са съвместени регулационните линии за кв. 26 по предходния РП в частта на изследваните имоти, а западната дворищно-регулационна линия на парцели XI-200 и XIII-200 е изчертана с удебелена зелена линия./

Границата между имоти с идентификатори 68134.8553.705 и 68134.8553.706 в одобрената първоначалната КК от 2010 г., съответства на западната дворищно-регулационна линия на парцел XIII-200 от кв. 26 по отменения РП на[жк]от 1926 г. и не съответства на западната дворищно-регулационна линия на УПИ VIII-705 по действащия РП от 1991 г. /Комбинирана скица-Приложение №3 със съвместени данни от цифров модел на действащия РП от 1991 г., създаден чрез сканиране и векторизиране на оригиналния носител на РП - с червен цвят за уличната регулация и син цвят за вътрешните регулационни линии и бордюрите; данни от КК от 2010 г. - с черен цвят; данни от РП от 1926 г. - със зелен цвят. Парцели VIII-220а и XIII-200 по отменения РП са заштриховани с оранжеви успоредни линии, като процесната граница съответства на общата регулационна линия между тях./

Документите за собственост на жалбоподателя, а именно Решение от 28.04. 1984 г. по гр. дело № 6962/1984 г. на СРС. 38 с-в /л. 94/ и Нотариален акт за собственост на НИ, придобит по регулация № 171. том IV, дело № 787 от 22.08.1984 г. /л. 95/, са съставени при действието на РП на [населено място] от 1926 г. и ИРП за кв. 26, парцели XI и XIII от 1981 г. и удостоверяват правото му на собственост върху парцел XIII-200 от кв. 26, с уредени сметки по регулация и площ на целия парцел 430 кв. м.

ЗС А. М. и Д. Т. се легитимират с: Нотариален акт за покупко-продажба на НИ, вписан в СлВп, вх. рег. № 57 993/ 15.12.2009 г., Акт № 91, том 169, дело № 37027 /л. 51/, в съотв. с който А. С. М. и Г. С. Т. придобиват право на собственост при равни квоти върху дворно място в кв. В., ул. „38-ма" № 9, цялото с площ 469 кв. м, съставляващо УПИ XIII-706 от кв.26. Идентификацията на ПИ, предмет на нот. акт, е спрямо действащия РП на кв. В. от 1991 г.; Нотариален акт за продажба на НИ, вписан в СлВп вх. рег. № 38735 от 21.06.2017 г., акт № 39, том LXXXVII, дело № 27599 /л. 54/, съгласно който Д. Г. Т. придобива право на собственост върху една втора ид. част от ПИ с идентификатор 68134.8553.706 по КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-61/27.09.2010 г., с адрес:[жк], ул. „38" № 9, с площ 436 кв. м, номер по предходен план: 706, кв. 26, парцел XIII-706.

В текстовата част на скицата /л.92/, въз основа на която е съставен нотариалният акт от 2009 г., легитимиращ ЗС, се съдържа следната забележка: „Част от п-л IX-220, кв. 26, описан в н. а. 82 от 83 г. е идентичен с УПИ XIII-706, кв. 26 по сега действащ ПР“. След съвместяване на данни по РП от 1926 г. с действащите РП и КК, както и с КП, предхождащ КК /Комбинирани скици-Приложения №2 и №3/ ВЛ по основната СТЕ установява, че посочената идентичност в забележката към Скица № СА-20-44/15.02.2008 г. на Р-н „К." не се потвърждава. Парцел IX-220 от кв. 26 по РП от 1926 г. попада изцяло в УПИ XII-703 по РП от 1991 г. и в имот с идентификатор 68134.8553.703 по КК от 2010 г., които обаче не се засягат от обжалваното в настоящото съдебно производство изменение на КК.

За УПИ XIII-706 по сега действащия РП няма съответстващ парцел в РП от 1926 г. УПИ XIII-706 попада в южната част на парцел VIII-220а от кв. 26, с площ на целия парцел около 1080 кв. м. Към парцела са налице придаваеми места от имоти с пл. №№

198 и 220 и от имот без номер - път. По делото липсват доказателства за процедирани изменения на РП от 1926 г. за парцел VIII-220а от кв. 26, в това число за разделянето му, както и за уреждане на сметките по регулация.

При тези данни ВЛ по основната СТЕ обуславя извод, че от ЗС А. М. и Д. Т. по делото не са представени документи за собственост, съставени при действието на РП от 1926 г. и удостоверяващи тяхното или на техните праводатели право на собственост върху парцел/част от парцел VIII-220а от кв. 26 по РП от 1926 г. Предвид обстоятелството, че РП от 1926 г. е първа регулация на[жк]и сметките по регулация за имота на жалбоподателя са уредени именно по отношение на този РП, т.е. същият е приложен, ВЛ дава заключение, че вярната граница между имоти с КИ 68134.8553.705 и 68114.8553.706 е първоначално отразената в КК и одобрена със заповедта от 2010 г., тъй като тази граница е в съответствие с границата между парцели XIII-200 и VIII-220а от кв. 26 по РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г.

Съгласно документите за собственост на жалбоподателя, съставени при действието на РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г., площта на парцел XIII-200 от кв. 26 съдържа 430 кв. м. от които 26 кв. м. придадени по регулация от съседни имоти и 404 кв. м, включени като основа от имот пл. № 200, като по изчисление на ВЛ Б. от сканираното и векторизирано копие на стария РП в частта на кв. 26, парцелът съдържа 435 кв. м. Парцел XIII-200 по отменения РП съответства на УПИ VIII-705, с площ 434 кв. м по действащия РП от 1991 г. В КК от 2010 г. имотът на жалбоподателя е нанесен с КИ 68134.8553.705, с площ 468 кв. м, а съгласно изменението на КК, одобрено с оспорената заповед, площта му се редуцира на 444 кв. м. От комбинираната скица-П..№ 3 се вижда, че увеличението на площта на имот с КИ 68134.8553.705 по КК от 2010 г. спрямо документално доказаната се дължи предимно на неточно отлагане и/или материализиране на: дворищно-регулационната линия между парцели XI-200 и XIII-200, установена с ИРП от 1981 г., в резултат от което е налице навлизане на имот с КИ 68134.8553.705 в парцел XI-200 средно с около 85 см.; уличната регулация на парцел XIII-200, съгласно РП от 1926 г., при което е налице навлизане на имота по КК в улицата средно с около 50 см /като отчетените стойности отразяват усредненото разстояние между зелените и черните линии/.

За имота на заинтересованата страна А. М. и Д. Т., документите за собственост са съставени през 2009 г. и 2017 г., т. е. при действието на РП на кв. В. от 1991 г. и на КKKP от 2010 г., които са действащи и към настоящия момент. Именно това обяснява липсата на разлика между площ по документ и площ по план и/или карта, като за УПИ XII-706 тя е 469 кв. м, а за имот с КИ 68134.8553.706 по КК от 2010 г. е 436 кв. м.

След процедираното изменение на КК, одобрено с оспорената пред съда заповед, площта на имот с КИ 68134.8553.706 става 469 кв. м. За имота на заинтересованата страна не са представени доказателства за собственост, описващи го по време на действие на РП от 1926 г., както вече беше посочено по-горе. Видно от комбинираните скици към основното заключение, ПИ 68134.8553.706 по КК от 2010 г., описан в нот. акт от 2017 г., съответства на южната част на парцел VIII-220а от кв. 26, с площ на целия парцел около 1080 кв. м. За придаваемите места от имоти с пл. №№ 198 и 210 и от имот без номер - път към парцел VIII-220а не са представени доказателства за

уреждането на регулационните отношения, възникнали съгласно първия РП на [населено място].

Квадратурата на двата процесни имота / на жалбоподателя и ЗС- А. М. и Д. Т./ е както следва:

За имота на жалбоподателя:

-Към периода на действие на РП от 1926 г.: В съотв. с Решение от 28.04.1984 г. по гр. дело № 6962/1984 г., парцел XIII-200 от кв. 26, с площ от 430 кв. м с неуредени регулационни сметки за 26 кв. м.; В съотв с Нот. акт № 171/1984 г., площта на придадените места към парцел XIII- 200 е 26 кв. м, от които: 5 кв. м от имот пл. № 220, собственост на Б. Т. Т.; 10 кв. м от имот пл. № 220а, собственост на Методи П. А.; 11 кв. м от имот без пл номер /улица/, собственост на СНС; В съотв. със Скица № ДИ-8/24.01.1984 г., , парцел XIII-200, изчислен графически, съдържа около 430 кв. м, от които около 26 кв. м. придадени по регулация;

- По действащите КК и РП от 2010 г.: В съотв. със скици за пълна или частична идентичност, издадени през 2017 г. /л. 99/ и 2018 г. /л. 100/, площта на имот с идент. 68134.8553.705 е 468 кв. м, а площта на УПИ VIII-705 е 433 кв. м;

За имота на заинтересованата страна:

-Към периода на действие на РП от 1926 г.: Не са представени документи за собственост и скици на имота.

- По действащите РП от 1991 г. и КК от 2010 г./ В съотв. с Нот. акт, вх. рег. № 57993/2009 г. и Скица № СА-20-44/13.02.2008 г. , площта на УПИ XIII-706 е 469 кв. м; Съгл. Нот акт вх. рег. № 38735/2017 г. и Скица № 15-331703-12.04.2019 г. на СГКК, площта на ПИ 68134.8553.706 е 436 кв. м.

Парцелите от кв. 26 по първоначалния РП от 1926 г., които се засягат от процесните имоти, са:

- Парцел VIII-220а /за който по делото не са представени скици и документи за собственост, като по изчисление на ВЛ Б. парцелът съдържа около 1080 кв. м. /защриховани с оранжеви успоредни линии на комбинираната скица-Прилож.№3/ Съгл. т. 2 от Нот. акт № 171/1984 г. имот пл. № 220а, за който е отреден парцел VIII, е собственост на Методи П. А.. Имотът на ЗС съответства на южната част на парцел VIII-220а

-Парцел XI-200, с площ 778 кв. м., като съгласно скица-проект за разделянето му от 1981 г. имотът на жалбоподателя съответства на северната част на парцела.

От копието на РП /П.. №4/ е видно, че дворищно-регулационната линия, която се явява дъно на парцели VIII, IX, XI и XII, е права линия, както е нанесена в действащата КК.

През 1958 г. е изработен кадастрален план на [населено място] /неодобрен/, спрямо който територията на кв. 26 попада в кад. лист 4. За парцел VIII-220а са нанесени имоти с: пл. № 475, с площ 602 кв. м и пл. № 478, с площ от 459 кв. м. или общо 1061 кв. м. Имотът на заинтересованата страна А. М. и Д. Т. съответства на имот с пл. № 478. За парцел XI-200 са нанесени имоти с: пл. № 477, с площ 467 кв. м и пл. № 480 с площ 368 кв. м или общо 835 кв. м. Имотът на жалбоподателя съответства на имот с пл. № 477.

В края на 70-те години е направено заснемане за нов КП /при действието на РП от 1926 г./, спрямо който проучваните имоти попадат в кад. лист 301. За

парцел VIII-220а са нанесени имоти с пл. № 707 и площ 646 кв. м. и пл. № 706, с площ 469 кв. м. или общо 1115 кв. м. Имотът на заинтересованата страна съответства на имот с пл. № 706. За парцел XI-200 са нанесени имоти с: пл. № 705, с площ 434 кв. м. и пл. № 704, с площ 371 кв. м., общо 805 кв. м. Имотът на жалбоподателя съответства на имот с пл. № 705.

Със Заповед № 252/17.06.1981 г. е одобрено ИРП, изразяващо се в разделяне на парцел XI-200 на два нови парцела: XI-200 с площ 348 кв. м. и XIII-200, с площ 430 кв. м. Имотът на жалбоподателя е идентичен с новосъздадения парцел XIII-200/ заштрихован с оранжеви успоредни линии на комбинираната скица в П.. №3/.

Въпреки че с Нот. акт № 171/1984 г. са уредени регулационните сметки за парцел XI-200, възникнали по силата на РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г., кадастралната граница между имоти с пл. №№ 477 и 478 по неodobрения КП от 1958 г., както и новозаснетата такава между имоти с пл. №№ 705 и 706 не са били поставени в съответствие с дворищно-регулационната линия между парцели VIII-220а и XIII-200. Върху основата на последния КП е изработен нов РП на[жк], като двата плана са одобрени със Заповед №№ РД-09-051/14.01.1991 г. /по отношение на регулацията- в сила и към настоящия момент/. Според ВЛ, тъй като това е втора регулация, дворищно-регулационните линии са проектирани по имотните граници. За парцел VIII-220а в новия РП са образувани парцели XIII-706 с площ 469 кв. м. и парцел XIV-707 с площ 642 кв. м. Със Заповед № РД-50-069/17.07.1995 г. е одобрено разделяне на парцел XIV-707 на два нови парцела: XIV-707, с площ 317 кв. м и XVIII-707 с площ 324 кв. м. Имотът на ЗС-А. М. и Д. Т. съответства на парцел/УПИ XIII-706. За парцел XIII-200 в новия РП е образуван парцел VIII-705, с площ 433 кв. м., съответстващ на имота на жалбоподателя. Вътрешната регулационна линия между УПИ XIII-706 и УПИ VIII-705 съвпада с имотната граница в кадастралната основа, но не съответства на регулационната линия между парцели VIII-220а и XIII-200 по отменения РП, който по отношение на същата е бил приложен.

В КК, одобрена през 2010 г., границата между имот с КИ 68134.8553.705 на жалбоподателя и имот с КИ 68134.8553.706 на ЗС е нанесена в съответствие с одобрената и приложена регулационна линия съгласно отменения РП на [населено място], като увеличението на площта, както вече беше посочено, се дължи на: несъвпадение между заснетата и нанесена в КК южна граница на имота и местоположението ѝ съгласно одобреното ИРП от 1981 г.; несъвпадение между отразеното в КК местоположение на границата между ПИ 68134.8553.705 и 68134.8553.904 и уличната регулационна линия по РП от 1926 г.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред-чл.54, ал.6 от ЗКИР и от лице с правен интерес, в качеството на заинтересовано лице по см. на вр.§ 1, т.13 от ДР на ЗКИР и чл.147, ал.1 АПК.

Подадена е в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.54, ал.6 ЗКИР-заповедта е съобщ. на жалбоподателя на 22.03.2020 г. /л.23/, а жалбата е подадена на

04.04.2020 г. /л.5/

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган-началника на СГКК-С.. Компетентността на органа произтича от чл.54 ал.4 ЗКИР, съгл. който измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Спазено е изискването за форма на адм.акт-59, ал.2 АПК и чл.54, ал.4 ЗКИР-актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му. За част от мотивите на органа, съответно на задължителната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта.

Оспорената заповед обаче е издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон-отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК, по следните съображения:

По делото се установи, че уведомлението за началото на производството по чл.26, ал.1 АПК, с приложената към него скица-проект за исканото изменение, не са били надлежно съобщени на жалбоподателя, в качеството му на заинтересовано лице. Изпращането на уведомлението е било дължимо на основание чл. 70, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, съгласно който в случаите на непълноти или грешки службата по геодезия, картография и кадастър уведомява по реда на АПК заинтересованите лица за започване на административно производство. Заинтересованите лица могат да правят писмени възражения по проекта в 7-дневен срок от получаване на уведомлението.

Съгласно чл.168, ал.3 и ал.4 АПК / Нови-ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., съотв. действащ към момента на издаване на оспорената заповед-08.03.2019 г./, съществено нарушение на административно-производствените правила при всички случаи е когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване гражданин или организация са били лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт. Когато съдът установи наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила по ал. 4, той отменя акта и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган, без да проверява основанията по чл. 146, т. 4 и 5. Само на това основание, оспорената заповед подлежи на отмяна, като издадена при осъществено основание по чл.146, т.3 АПК.

Независимо от наличието съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което обуславя отмяната на акта на това основание, съдът намира за необходимо да изложи и съображения за материалната незаконосъобразност на оспорената заповед:

Приложеното от органа правно основание за одобреното изменение е по чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, съгласно който КККР се изменят при установяване на непълноти или грешки. За да е налице „непълнота или грешка“ в одобрената КККР, съгласно легалното определение - § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР /в относимата редакция ДВ бр. 57/2016 г./, трябва да има несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. /Решение № 12347 от 15.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3953/2018 г., II о./ От доказателствата по делото се установи, че такова несъответствие не е налице. ВЛ по основната СТЕ дава заключение, че вярната граница между имоти с идентификатори 68134.8553.705 и 68114.8553.706 е първоначално отразената в КК и одобрена със заповедта от 2010 г., тъй като тази граница е в съответствие с границата между парцели XIII-200 и VIII-220аот кв. 26 по РП от 1926 г. и ИРП от 1981 г. и предвид обстоятелството, че РП от 1926 г. е първа регулация на[жк]и сметките по регулация за имота на жалбоподателя са уредени именно по отношение на този РП, т.е. същият е приложен. Следователно приложеното от органа правно основание не е било осъществено и оспорената заповед е материално незаконосъобразна.

Не на последно място е безспорно и обстоятелство, че общата граница между имоти с идентификатори 68134.8553.705 и 68114.8553.706 е заснета в КК по приоритетните критерии на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. /действала към момента на одобряването на КК/ – по материализирана на място граница /ограда и задна стена на постройки по права линия/, която според ВЛ съвпада с границата по приложения РП от 1926 г.

И да се приеме обратното- че промяната в имотните граници на поземлените имоти за привеждането им в съответствие с регулационните граници по действащия към момента на одобряването на КК РП от 1991 г., каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта, е винаги свързано с изменение на основни кадастрални данни, поради което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1, вр. т. 2 от ЗКИР/ В този смисъл: Решение № 7965 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13934/2018 г., II о/, то заповедта отново би била материално незаконосъобразна:

За отстраняване на непълноти и грешки, редът е този по ал. 2 на чл. 54 от ЗКИР.

Съгласно чл.54, ал.2 ЗКИР, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.

Легално определение за „спор за материално право“ се съдържа в § 1, т. 16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. Налице е, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в

административното производство.

По делото се установи, че идентификацията на имота в документите за собственост на жалбоподателя е направена спрямо първия РП на кв. В., респективно сметките по регулация са уредени спрямо него, а от ЗС А. М. и Д. Т. по делото не са представени документи за собственост, съставени при действието на този РП и удостоверяващи тяхното или на техните праводатели право на собственост върху парцел/част от парцел VIII-220а от кв. 26 по РП от 1926 г. Следователно налице са противоречащи източници за местоположението и границите на имотите, а оттук и за правото на собственост на всички ЗС, преди решаването на който по исков ред, поисканото изменение не може да бъде допуснато.

Горе изложеното мотивира отмяната на оспорената заповед.

При този изход на спора, предмет на делото, правото на разноски за съдебното производство е възникнало само за жалбоподателя-чл.143, ал.1 АПК. То е своевременно упражнено-до приключване на устните състезания по делото, като чрез процесуалния си представител жалбоподателят поиска присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Доказаните по делото разноски са в размер общо на 1510 лева-10 лева заплатена държавна такса, 500 лева заплатено възнаграждение за ВЛ и 1000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат по договор за правна защита и съдействие. Релевираното възражение за прекомерност от ответника по чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК, вр.чл.7, ал.1, т.4, вр.чл.8 /Изм. – ДВ, бр. 28 от 2014 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ - бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г./ от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/, предвид фактическата сложност на делото, обема на осъществената реално защита и броя на проведените открити с.з. с участието на пълномощника на жалбоподателя, съдът намери за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. И. Н., Заповед №18-2537-08.03.2019 г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-гр.С., с която на основание чл. 54, ал. 4, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, Заявление вх. № 01-393614-10.10.2018 г. на А. С. М. и приложеният към него Проект по чл. 75 от Наредба № РД-02-20- 5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри е одобрено изменение в ККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-61/27.09.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър-гр.С. да заплати на Н. И. Н., [ЕГН] сумата в размер на 1510 /хиляда петстотин и десет/ лева, разноски за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд-София град пред

Върховния административен съд.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него
по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: